

Nu-i vinovat pironul că semnează cu sânge

Gerra Orivera

(sub ghilotina privirii)

din sărutare am decojit manechinele iubite
vitrinele sunt cioburi
unghia mea dreaptă lărgeste orizontul ce nu smerește
îmbrățișarea nu respiră decât acvatic
(am avut polemici aprinse cu tine pe seama adecvării mediului
la meridianele închisorii orfice)
urzică rău timpul culpabil ascuns în epidermă
de aceea mi-ai lăsat bilețele de adio sub toate troițele
pe cele din păpădie încă nu le-am găsit
orizontul e chemat să-nfioare mărturia spațiului din tine că există
aleile pe care merg vii n-au consistența celor din criptă
dezbrăcat de umbră gândul meu rătăcește hoinar
deșertul a tastat greșit programul inimii și-acum a schimbat codul
lichid arde ce nu încape în oase
și nu știe acorda o aripă

unghia scrijelește întrebare
în interstițiul dintre valvele duhului sacru
fără odihnă în criptă învinețește timpul lipsit de racordul iubirii
nevăzut mai iei o gură din mine
setea adoarme o clipă cascadele iluziei
pe-o gaură de cheie nu încap și oștile lui Macedon
și elefanții cu trompele-n sus
undeva templele rămân în urmă ca bornele sângelui
iar tu
pe marginea șanțului
scoți solzii din gene și te expui benevol
radiației

uneori atingerea în care mă-npăturești doare taifunul se zbate în flutur
să găsească mărului înțelepciunea gustului
geneza
în coacere poate fi doar țelul secund
menit să abată atenția
echilibrul perfect este provocarea ce scoate somnul din pleopă
din elitra cicadei se vede cum hoțește miracol
strânge armonic eternități aseptice în lupă sfarmă comunul
esența nu poate fi atinsă cu palmă gloduroasă
ai grijă

ispita poate fi șuie și perfidă

sau calea pe care doar regii au curaj vremii să-i smulgă vâlul materiei
pingelei colbul de aur

răsuflarea primară amprenta botinei din sala tronului
osânda nemeritată când talpa e goală
și glezna vulnerabilă ca și duhul din care irumpe
dă certificare genunii
să întindă plasă hristică pâine și vin împărtășește destinul
taina coboară storul
lumina să nu scrumească răsăritul
insuficient copt

la cină
Iisus ne bea moartea până la ultima picătură
și-n vertebra amnezică

doar viul ne acordează struna galactică